

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 2367/2019
03.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Слађане Накић Момировић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца ЕПС Дистрибуција ДОО Београд, Огранак Електродистрибуција Ваљево, против тужене СТУЗР Комисион „Жи-на-са“ чији је власник АА из ..., коју заступа Милан Мијаиловић адвокат из ..., ради ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8923/18 од 07.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 03.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8923/18 од 07.02.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8923/18 од 07.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П 2199/15 од 04.07.2018. године, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да исплати тужиоцу на име накнаде штете за неовлашћену потрошњу електричне енергије износ од 1.307.601,35 динара са законском затезном каматом од 12.06.2014. године до исплате у року од 15 дана од дана пријема пресуде под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се обавезе тужена на исплату накнаде штете за неовлашћену потрошњу електричне енергије у износу преко досуђеног износа у ставу првом изреке па до траженог износа од 1.342.462,89 динара са припадајућом законском затезном каматом. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да надокнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 151.967,00 динара у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 8923/18 од 07.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Ваљеву П 2199/15 од 04.07.2018. године у првом и трећем ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је, на основу члана 404. Закона о парничном поступку (ЗПП), благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Ревизија предвиђена наведеном законском одредбом (посебна ревизија) може се изјавити против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ради разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Посебна ревизија може се изјавити само због погрешне примене материјалног права. Због тога, приликом оцене њене дозвољености у овом случају (члан 404. став 2. ЗПП), нису цењени наводи ревидента да је у поступку учествовало лице које не може бити странка у поступку, јер се тиме указује на учињену битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 9. ЗПП, која није законски разлог за посебну ревизију.

У овом спору, у којем тужилац тражи наплату новчаног потраживања на име неовлашћеног коришћења електричне енергије, нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Код утврђене чињенице да су на мерним уређајима на оба мерна места оштећени жигови - налепнице и да мерни уређаји неправилно региструју утрошену електричну енергију, нижестепени судови су извели правилан закључак о постојању неовлашћеног коришћења електричне енергије у смислу члана 54. тачке 4. и 5. Уредбе о условима испоруке и снабдевања електричном енергијом („Службени гласник Републике Србије“, број 63/13) која је донета на основу члана 158. став 1. и члана 160. Закона о енергетици („Службени гласник Републике Србије“, број 57/11) важећег у време када је електрична енергија неовлашћено коришћења.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нема места новом тумачењу права јер је наведеном одредбом подзаконског акта јасно прописано да се под неовлашћеним коришћењем електричне енергије подразумева коришћење електричне енергије преко мерног уређаја на коме је онемогућено правилно регистровање електричне енергије, односно преко мерног уређаја на коме су оштећене пломбе оператора система, односно овлашћеног тела за оверавање мерила, под условом да се у контроли мерног уређаја утврди неправилност регистровања утрошене електричне енергије.

С тим у вези, не постоји ни потреба уједначавања судске праксе на коју тужена указује са позивом на правноснажну пресуду Основног суда у Ваљеву П 944/15 од 15.06.2016. године, донету у спору између истих странака којом је одбијен тужбени захтев ради наплате неовлашћено утрошене електричне енергије. Између ових спорова не постоји идентитет чињеничног стања, јер је у спору који је правноснажно окончан одбијањем тужбеног захтева утврђено да на мерном уређају није било оштећења пломби, а тужилац у том спору није доказао да је мерни уређај, на начин наведен у тужби, доведен у стање неисправности тако да мери само мали део утрошене електричне енергије.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија тужене није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Према тој одредби, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Вредност предмета спора у побијаном делу (члан 28. став 1. ЗПП) износи 1.307.601,35 динара и очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, меродавну за оцену дозвољености ревизије у смислу наведене одредбе.

Сходно изложеном, 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић